

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від

2019 р. №

Київ

Про затвердження Порядку повернення майна чи відшкодування його вартості депортованим особам або у разі їх смерті спадкоємцям таких осіб

Відповідно до частини четвертої статті 7 Закону України “Про відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Затвердити Порядок повернення майна чи відшкодування його вартості депортованим особам або у разі їх смерті спадкоємцям таких осіб, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

ПОРЯДОК
повернення майна чи відшкодування його вартості
депортованим особам або у разі їх смерті
спадкоємцям таких осіб

1. Цей Порядок визначає процедуру повернення вилучених унаслідок депортації будівель, житлових будинків, іншого житла та іншого майна, які за наявності можливості (якщо будинок не зайнятий, а майно збереглося) повертаються особам, які мають статус депортованих осіб і відповідне посвідчення (далі — депортовані особи), або у разі їх смерті спадкоємцям таких осіб (далі — спадкоємці), натурою чи відшкодування вартості вилучених унаслідок депортації будівель, житлових будинків, іншого житла та іншого майна (далі — майно) у разі відсутності можливості їх повернення.

2. Депортовані особи або їх спадкоємці не пізніше трьох років із дня набуття статусу депортованої особи подають за місцезнаходженням майна до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міської державної адміністрації (далі — уповноважений орган) заяву про повернення майна чи відшкодування його вартості (далі — заява).

Якщо майно, вилучене внаслідок депортації, перебуває на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, в Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктах, розташованих на лінії зіткнення, депортована особа або її спадкоємець (в тому числі особи, взяті на облік згідно з Порядком оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 509 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 81, ст. 2296) мають право подати заяву до уповноваженого органу за фактичним місцем проживання (перебування).

Після повного відновлення конституційного ладу України на зазначених територіях уповноважений орган протягом одного місяця передає подану депортованою особою або її спадкоємцем заяву та копії документів, передбачених пунктом 3 цього Порядку, до уповноваженого органу за місцезнаходженням майна депортованої особи.

У заяві зазначається, чи було надано депортованій особі під час повернення її до місця постійного проживання у власність житло, збудоване або придбане за рахунок державного або місцевих бюджетів, чи компенсацію (часткову компенсацію) вартості майна (далі — компенсація) за рішеннями органів влади колишнього СРСР, Кабінету Міністрів України, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування.

3. До заяви додаються копії:

1) паспорта громадянина України;

2) посвідчення особи, депортованої за національною ознакою;

3) довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (для осіб, які перемістилися з тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, в Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, з населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктів, розташованих на лінії зіткнення);

4) документів, що підтверджують право власності заявника на майно, а також інших документів (у тому числі архівних) про вилучення майна, його якісні характеристики (модель, марка тощо).

Для відшкодування вартості вилученого майна подаються такі документи:

для майна (крім земельних ділянок, вільних від забудов) — звіт про оцінку майна, складений відповідно до Закону України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні”;

для земельної ділянки, вільної від забудов — звіт з експертної грошової оцінки земельної ділянки, складений відповідно до Закону України “Про оцінку земель”.

Якщо будівлі та споруди не збереглися або неможливо здійснити їх оцінку відповідно до Закону України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні”, їх вартість визначається комісією з розгляду питань щодо повернення майна чи відшкодування його вартості депортованим особам або їх спадкоємцям, утвореною уповноваженим органом (далі — комісія), відповідно до фактичної площі за діючими на день розгляду показниками опосередкованої вартості спорудження житла в регіоні, зменшеної на відсоток їх зносу, або за рішенням суду.

У разі відсутності майна (крім будівель, житлових будинків, іншого житла та земельних ділянок, вільних від забудов) його вартість визначається комісією на підставі документів, що підтверджують його вартість, зазначену в договорі купівлі-продажу, рахунку-фактурі, касовому чеку тощо. При цьому зазначена вартість множиться на коефіцієнт, що дорівнює добутку індексів цін виробників промислової продукції за галузями промисловості, які визначаються Держстатом, або індексів зміни вартості будівельно-монтажних робіт, які визначаються Мінрегіоном.

Незалежна оцінка майна, експертна грошова оцінка земельних ділянок здійснюється на дату оцінки, що передує даті подання заяви. При цьому строк дії звіту про оцінку майна, звіту з експертної грошової оцінки земельної ділянки встановлюється рік від дати оцінки, що зазначається у звітах.

Якщо майно, яке підлягає поверненню депортованим особам або їх спадкоємцям, збереглося та не зайняте, а також за наявності згоди таких осіб на отримання зазначеного майна в його поточному технічному стані,

незалежна оцінка майна, що повертається, не проводиться. Повернення зазначеного майна відбувається за рішенням комісії.

У разі відсутності документів, зазначених у підпункті 4 та абзацах шостому — восьмому цього пункту, факт належності майна депортованій особі або її спадкоємцю, а також розмір відшкодування (за необхідності) встановлюється у судовому порядку.

Спадкоємець крім зазначених документів подає копії документів, які підтверджують те, що заявник є спадкоємцем.

4. Підставою для відмови в реєстрації заяви депортованої особи або її спадкоємця є:

1) недотримання строку подання заяви, передбаченого пунктом 2 цього Порядку;

2) неподання документів, передбачених пунктом 3 цього Порядку (в тому числі рішення суду в разі встановлення факту належності майна депортованій особі або її спадкоємцю в судовому порядку);

3) закінчення строку дії звіту про оцінку майна, звіту з експертної грошової оцінки земельної ділянки (у разі наявності).

5. Керівник уповноваженого органу визначає структурний підрозділ, відповідальний за прийняття заяв та необхідних документів, підготовку матеріалів на засідання комісії і відшкодування вартості майна.

Заяви реєструються у відповідному журналі за формою, затвердженою Мінсоцполітики.

6. Уповноважений орган затверджує положення про комісію та її персональний склад.

Головою комісії є заступник керівника уповноваженого органу.

До складу комісії можуть входити представники структурних підрозділів уповноваженого органу (зокрема з питань капітального будівництва, житлово-комунального господарства, економічних, фінансових, юридичних питань), органу соціального захисту населення, місцевої держадміністрації та органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням майна, інші фахівці у разі необхідності (за згодою), представники громадських об'єднань, які опікуються питаннями депортованих осіб (за згодою), та Меджлісу кримськотатарського народу (за згодою).

7. Голова комісії:

скликає засідання комісії, визначає її порядок денний;

годує на засіданнях комісії;

у разі необхідності приймає в установленому порядку рішення про залучення до роботи комісії фахівців, незалежних експертів і консультантів.

8. До повноважень комісії належить:

1) перевірка наявності в заявника статусу особи, депортованої за національною ознакою;

2) перевірка документів, що підтверджують право власності заявника на майно, чи документів, які підтверджують, що заявник є спадкоємцем;

3) перевірка інформації щодо надання депортованій особі при поверненні її до місця постійного проживання у власність житла, збудованого або придбаного за рахунок державного або місцевих бюджетів, чи отримання компенсації депортованою особою за рішеннями органів влади колишнього СРСР, Кабінету Міністрів України, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування;

4) отримання від фізичних чи юридичних осіб, державних органів інформації, необхідної для прийняття рішення;

5) проведення перевірки щодо права власності на зайняте майно та можливості його повернення;

6) прийняття рішення про повернення майна чи відшкодування його вартості або про відмову у поверненні майна чи відшкодуванні його вартості;

7) визначення вартості майна, вартість якого неможливо визначити відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" або Закону України "Про оцінку земель";

8) визначення вартості майна у разі його відсутності.

9. Організаційною формою роботи комісії є засідання. Засідання комісії є правоможним, якщо на ньому присутні не менше ніж половина загальної кількості її членів. Засідання комісії веде голова, а в разі його відсутності — заступник голови комісії.

10. Рішення комісії приймається більшістю голосів, присутніх на засіданні. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Рішення комісії оформляється протоколом, що підписується головою комісії, секретарем та присутніми на засіданні членами комісії.

11. Комісія на підставі документів, зазначених у пункті 3 цього Порядку, не пізніше трьох місяців із дня реєстрації заяви приймає рішення про повернення майна депортованій особі або її спадкоємцю, відшкодування його вартості шляхом виплати депортованій особі або її спадкоємцю його вартості в разі неможливості повернення майна або про відмову в поверненні майна чи відшкодуванні його вартості.

Рішення про відшкодування вартості майна приймається з урахуванням компенсації, отриманої депортованою особою за рішеннями органів влади колишнього СРСР, Кабінету Міністрів України, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування.

12. Рішення комісії має містити таку інформацію:

1) прізвище, ім'я та по батькові заявника;

2) номер, серію, дату видачі посвідчення особи, депортованої за національною ознакою;

3) адресу місцезнаходження майна;

4) назву органу за місцезнаходженням майна, який здійснює повернення майна чи відшкодування його вартості;

5) відомості про те, чи було надано депортованій особі після повернення її до місця постійного проживання у власність житло, збудоване або придбане за рахунок державного або місцевих бюджетів, чи компенсацію за рішеннями органів влади колишнього СРСР, Кабінету Міністрів України, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування;

6) висновок про повернення майна, відшкодування його вартості або про відмову в поверненні майна чи відшкодуванні його вартості.

У разі прийняття рішення про відмову в поверненні майна чи відшкодуванні його вартості зазначається підстава для такої відмови.

13. Підставами для відмови в поверненні майна чи відшкодуванні його вартості є:

1) виявлення недостовірної інформації в документах, поданих заявником;

2) підтвердження факту надання депортованій особі після повернення її до місця постійного проживання у власність житла, збудованого або придбаного за рахунок державного або місцевих бюджетів, чи компенсації за рішеннями органів влади колишнього СРСР, Кабінету Міністрів України, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування;

3) непідтвердження права власності заявника на майно або факту, що особа є спадкоємцем.

14. Копія рішення комісії про повернення майна, відшкодування його вартості або про відмову в поверненні майна чи відшкодуванні його вартості не пізніше трьох робочих днів надсилається виконавчому органу сільської, селищної, міської, районної у місті (в разі утворення) ради, виконавчому органу місцевого самоврядування об'єднаної територіальної громади за місцезнаходженням майна (далі — відповідний орган) та заявнику.

15. Рішення про повернення, передачу майна депортованій особі або її спадкоємцю чи відшкодування його вартості може бути оскаржено в судовому порядку.

16. На підставі рішення комісії відповідний орган протягом одного місяця приймає рішення про передачу майна заявнику та здійснює оформлення відповідних документів, необхідних для державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

Загальний строк повернення майна не може перевищувати два місяці після прийняття відповідним органом рішення про передачу майна.

Передача майна депортованій особі або її спадкоємцю здійснюється на безоплатній основі.

Механізм безоплатної передачі майна, яке перебуває у державній або комунальній власності, у приватну власність депортованій особі або її спадкоємцю визначається центральним органом виконавчої влади, що

забезпечує формування та реалізує державну регіональну політику, державну житлову політику і політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, житлово-комунального господарства, а також забезпечує формування державної політики у сфері архітектурно-будівельного контролю та нагляду, контролю у сфері житлово-комунального господарства.

17. Відповідний орган після прийняття рішення комісією про відшкодування вартості майна відшкодовує його вартість поетапно протягом п'яти років. При цьому одноразово виплачується не менше ніж одна п'ята частина нарахованої суми відшкодування.

У разі смерті депортованої особи після прийняття відповідного рішення вартість майна відшкодовується її спадкоємцям.

18. Відшкодування здійснюється за рахунок коштів, передбачених на ці цілі в Державному бюджеті України, бюджеті Автономної Республіки Крим та бюджетах місцевого самоврядування, інших коштів, передбачених на такі цілі.

19. Сума відшкодування перераховується на поточний рахунок депортованої особи або її спадкоємця, відкритий в установі банку.

20. Бухгалтерський облік, відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та операцій, пов'язаних із використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.

21. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним використанням здійснюються в установленому законодавством порядку.
